

ทันใดนั้นกลุ่มคนเหล่านั้นที่ทุบๆ ก้อนหินอยู่นั้นก็เกิดอาการปวดหัวขึ้น ปวด
ทรมาน โดยไม่ได้ทราบสาเหตุ ร้องโอดครวญ ทรมาน จึงได้พากันนำส่งสถานีนามัย
กินยาแล้วก็ไม่หาย.....

ขณะนั้นจิตของอาจารย์ทิพากร ทราบขึ้นว่า

“พรุ่งนี้พระอาทิตย์จะทรงกลด ตอนเที่ยงตรงให้ทำลายอาถรรพ์ตรงนั้น”

เทพเทวดาเจ้าเมือง ผู้ดูแลดินแดนแห่งนั้นได้บอกพระคาถาบทหนึ่งให้อาจารย์
ทิพากรทราบ

“นะ โม ตะ โป ยา จา อะ”

เทวดาเจ้าเมืองดินแดนแห่งนี้มีชื่อว่า พ่อขุนเถกุกต์ หลังจากนั้นในวันรุ่งขึ้น เวลา
เที่ยงวันพระอาทิตย์ก็ได้ ทรงกลดให้ปรากฏให้เห็นเด่นชัด อาจารย์ทิพากรจึงได้ใช้นิ้ว ชี้
กลาง, นาง แบนชิดกันชี้ไปบนดวงพระอาทิตย์ แล้วชี้ลงไปยังก้อนหินประตุนั้น แล้ว
กล่าว พระคาถา ด้วยนะโมนำหน้า 3 จบ แล้วกล่าว **“นะโม ตะโป ยา จา อะ
นะโม ตะโป ยา จา อะ นะโม ตะโป ยา จา อะ”**

แล้วลงท้ายด้วย **อริโย อริโย**

ฉับพลัน ทันใดนั้น ก้อนประตุนั้นก็ค่อยๆ เคาะแตกออกอย่างง่ายดายขึ้น
สามารถมองเห็นเป็นอุโมงค์มีบันไดลึกลงไป แต่ก็ไม่ปรากฏเห็นทองคำทรัพย์สินมีค่าใดๆ
แต่ในทิพยจักขุของอาจารย์ทิพากรที่มีวิญญานพ่อขุนเถกุกต์ ครอบงำ ได้เปิดให้อาจารย์
มองเห็น ก้อนทองคำ ทรัพย์สินสมบัติต่างๆ เคลื่อนลึกลงไปห่างออกไปอีกร่วม 10 เมตร

กลุ่มคนเหล่านั้นที่มีอาการปวดศีรษะ รักษาไม่หายอาจารย์ทิพากรเห็นความ
อัศจรรย์ ของพระคาถาดังกล่าวจึงได้นำมาทดลอง รักษาให้ ก็ปรากฏว่า อาการปวดหัว
ของคนเหล่านั้นก็หายเป็นปรกติ

จากนั้นทุกช่วงเวลาเย็นๆ กลุ่มคณะที่พากันมาชุดทองจะมาชวนอาจารย์ทิพากร
ไปด้วยทุกครั้งทั้งๆ ที่ไม่อยากไปก็ต้องไปแต่ในใจ ทราบว่าคณะนี้ทำอะไรก็ไม่มีความ
ทองคำแน่นอน... เพราะกลุ่มนี้เคยผิดสัญญาที่ให้ไว้ต่อกันตามข้อตกลงที่บอกกันไว้

1. ทุกคนต้องรักษาศีล 8 คนหนึ่งพูดแล้วอย่ามีสอง

2. อย่าให้ความอยากครอบงำจนเกินปกติ ไม่ต้องโทษใครหากไม่มีใครได้

แต่ทุกคนหาได้ละความพยายามลดลงแต่ประการใดต่างมุ่งหน้าชุดทองคำสมบัติ
ทองคำต่อไป ด้วยการชุด ชุด ชุด ลึกลงไปในอุโมงค์.....